

Nagy Imre nem a mi h?sünk

2019 január 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Zene füleinknek minden ellenzéki kétségbeesés.

Most épp azért, mert Nagy Imre budapesti szobrát új helyen, a Margit híd pesti hídf?jénél, a Jászai Mari téren állítják fel, a Vértanúk terére pedig visszakerül a Nemzeti Vértanúk emlékm?ve.

A ballib narratíva szerint Nagy Imre az 1956-os felkelés és szabadságharc vezéralakja volt, szobrának átköltöztetése pedig heves társadalmi indulatokat kiváltó botrány. Egy Ónody Tamás nev? egykori SZDSZ-es partizán Gomperz Tamás álnéven odáig pofátlankodott, hogy a Nemzeti Vértanúk emlékm?vét fasiszta giccsnek kinéz? fasiszta giccsnek min?sítette – vagyis a legszéls?ségesebb bolsevik tempóval lefasisztázta az 1918-as országveszt? szabadk?m?ves uralom és az 1919-es kommunista diktatúra által meggyilkolt mártírokat.

A Nemzeti Vértanúk emlékm?ve ugyanis az els? magyarországi vörösterror áldozatai el?tt tiszteleg. A Füredi Richárd szobrászm?vész és Kismarty-Lechner Jen? építész által alkotott monumentumot 1934. március 18-án avatták fel a Vértanúk terén a krizantémos patkánylázadással és a kommünnel szembeszálló Fehérház Bajtársi Egyesület kezdeményezésére. Az emlékm?vet a szimbolikus térben is tudatosan hódító kommunisták 1945-ben lerombolták – idén, a vörös rémuralom századik évfordulóján a nemzeti újjáépítés, helyreállítás folyamatába szervesen illeszkedve pedig visszakerül a helyére. A magyar történelem ugyanis nem 1945-ben kezd?dött, épp ellenkez?leg, akkor zökkentették ki folyásából, állították vakvágányra a múltat végképp eltörölni akaró sátáni ideológia véreskez? eszel?sei.

Akik közé Nagy Imre is tartozott. Már 1918-ban, 22 évesen tagja lett az oroszországi Vörös Gárdának, belépett Szibéria Külföldi Munkásainak Kommunista Pártjába, majd az Oroszországi Kommunista Pártba, a Szovjetunió Kommunista Pártja jogel?djébe, ahol csekista, azaz szovjet állambiztonsági kiképzést is kapott. Hazatérve belépett, pontosabban beépült a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, ahonnan ideológiai viták nyomán kizárták. 1925-ben már az illegális Kommunisták Magyarországi Pártja fed?szerveként m?köd? Magyarországi Szocialista Munkáspárt tagja volt – figyelemre méltó e baloldali pártok nevében a jelz?: sohasem magyarként, mindig magyarországiként határozták meg magukat. Az MSZMP feloszlatása után az illegális KMP aktivistájaként tevékenykedett, 1930-tól 1944 ?széig a Szovjetunióban élt, önkéntesként bevonult a szovjet Vörös Hadseregbe.

Ahogy az úgynevezett debreceni ideiglenes nemzetgy?lés tagjait „képvisel?nek”, úgy hazatérése után Nagy Imrét is a szovjet pártvezetés nevezte ki belügyminiszternek. Ebbéli min?ségében terjesztette el? a magyarországi németeket kollektív b?nösséggel vádoló és kitelepítésüket el?író kormányrendeletet.

E tényt a Nagy Imre köré kultuszt épít? ballib történelemhamisítók következetesen elhallgatják, pedig ordító az igazságtalan kett?s mérce: amikor felmerült, hogy legyen szobra Hóman Bálintnak, a jeles történésznek és kultúrpolitikusnak, hevesen tiltakoztak a zsidótörvények elfogadásában játszott szerepére hivatkozva. Nagynak ellenben közel ötven emlékm?ve, szobra áll országszerte, nevét közterületek viselik, pedig közellátási miniszterként a bolsevik szemforgatással begy?jtésnek nevezett padláslesöprésnek, azaz a parasztság által megtermelt élelem rekvirálásának is egyik f?b?nöse volt, olyannyira, hogy 1952-ben külön Begy?jtési Minisztériumot állítottak fel, amit egy ideigszintén Nagy Imre vezetett. Ebben az id?szakban „a közellátás veszélyeztetéséért” mintegy négyszázezer bírósági eljárást indított a diktatúra a „kulákok” ellen, akikre számos esetben halálbüntetést szabtak ki. Ennek nyomán 1950 és 1953 között több mint hatszázezer gazda hagyott fel a termeléssel.

Tény, hogy Nagy Imre, bár súlyos és sötét b?nök tettese volt, Rákosihoz vagy Ger?höz képest kevésbé volt dogmatikus és kegyetlen. Nevéhez f?z?dik például a recski haláltábor felszámolása. De a magyar történelem mércéje nem Rákosi, Ger? és a többi gazember, hanem a szerves nemzeti élet és a magyar érdek. Ehhez mérve pedig Nagy Imre nem tartozik a h?sök közé.

1956-os szerepe sem emeli azzá. Nagy Imre nem volt a felkelés, pláne a szabadságharc vezére. Sodródott az eseményekkel, mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy 1956. október 23-án este elvtársaknak szólította az Országház el?tt tüntet? tömeget – mert nem értette, fogalma sem volt, mi történik. A szabadságukért utcára vonuló magyarok hangos pfujjolása értette meg vele, hogy a nemzet az egész rendszerrel szállt szembe. Másnap statáriumot hirdetett a szabadságharcosok ellen, és nem tiltakozott a szovjet hadsereg aktivizálódása ellen. Az eseményeket végig követte, nem pedig irányította, november 4-én pedig felel?tlenül keltett reményt a nemzetben nevezetes rádiószózatával – ha valaki, hát ? maga pontosan tudta, hogy sem a kormány nincs a helyén, sem csapataink nem állnak rendszerszinten, regulárisan harcban.

Javára írható emberileg, hogy az ellene és társai ellen indított kétségtelenül koncepciós perben az utolsó szó jogán

azt mondta: „Sorsomat a nemzet kezébe teszem. Védelmemre semmit felhozni nem kívánok, kegyelmet nem kérek.” Ez férfias tartásról tanúskodik, ami tiszteletet érdemel. De életm?ve egésze egyértelm?en egy súlyos b?nökkel terhelt kommunista pályafutása. Nagy Imréb?l nem saját tettei, hanem a b?rüket és a nemzett?l ellopott vagyont ment? állampárti gazemberek faragtak hamis bálványt, amikor 1956-ot meghamisítva, saját áldozataik holttesteib?l egérutat építve könnyed mozdulattal átléptek a diktatúrából a gengszterváltás húszéves anarchiájába. Ebb?l következik, hogy Nagy Imre kultuszát és szobrát is ennek fényében kell megítélnünk. Nagy Imre nem 1956-nak, hanem a véres diktatúra kiépítésének és m?ködtetésének volt f?szerepl?je. Nem h?s.

Ágoston Balázs - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló